

PARLAMENT EUROPEJSKI

2014 - 2019

Dokument z posiedzenia

A8-0126/2015

1.4.2015

SPRAWOZDANIE

w sprawie nowej strategii leśnej UE na rzecz lasów i sektora leśno-drzewnego
(2014/2223(INI))

Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Sprawozdawczyni: Elisabeth Köstinger

Sprawozdawca (*):
Francesc Gambús, Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia
Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności

(*) Zaangażowana komisja – art. 54 Regulaminu

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
UZASADNIENIE	17
OPINIA KOMISJI OCHRONY ŚRODOWISKA NATURALNEGO, ZDROWIA PUBLICZNEGO I BEZPIECZEŃSTWA ŻYWNOŚCI	19
OPINIA KOMISJI PRZEMYSŁU, BADAŃ NAUKOWYCH I ENERGII	28
WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI	33

(*) Zaangażowana komisja – art. 54 Regulaminu

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie nowej strategii leśnej UE na rzecz lasów i sektora leśno-drzewnego
(2014/2223(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów pt. „Nowa strategia leśna UE na rzecz lasów i sektora leśno-drzewnego” (COM(2013)0659 final).
- uwzględniając dokumenty robocze służb Komisji (SWD(2013)0342) i (SWD(2013)0343), załączone do tego komunikatu,
- uwzględniając konkluzje Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa z dnia 19 maja 2014 r. w sprawie nowej strategii leśnej UE,
- uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 30 stycznia 2014 r. pt. „Nowa strategia leśna UE na rzecz lasów i sektora leśno-drzewnego”,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 10 lipca 2014 r. w sprawie komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów pt. „Nowa strategia leśna UE na rzecz lasów i sektora leśno-drzewnego”,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 lutego 2006 r. w sprawie realizacji strategii leśnej dla Unii Europejskiej¹,
- uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1386/2013/UE z dnia 20 listopada 2013 r. w sprawie ogólnego unijnego programu działań w zakresie środowiska do 2020 r. „Dobra jakość życia z uwzględnieniem ograniczeń naszej planety”,
- uwzględniając strategię „Europa 2020”, w tym inicjatywy „Unię innowacji” i „Europa efektywnie korzystająca z zasobów”,
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów zatytułowany „Strategia UE w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu” (COM(2013)0216),
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów pt. „Nasze ubezpieczenie na życie i nasz kapitał naturalny – unijna strategia ochrony różnorodności biologicznej na okres do 2020 r.” (COM(2011)0244),
- uwzględniając art.52 Regulaminu,

---

¹ Teksty przyjęte, P6_TA(2006)0068.

- uwzględniając sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz opinie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności oraz Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A8-0126/2015),
- A. mając na uwadze, że Unia Europejska nie posiada kompetencji w obszarze rozwoju wspólnej polityki leśnej, lecz niektóre unijne strategie polityczne mogą wpływać na politykę leśną państw członkowskich, podczas gdy to państwa członkowskie podejmują decyzje o odnośnych strategiach politycznych dotyczących leśnictwa i lasów;
- B. mając na uwadze, że choć bez wątplenia jest to dziedzina, za którą odpowiadają państwa członkowskie, przedsiębiorstwa sektora leśno-drzewnego mogą odnieść korzyści z większej i aktywniejszej koordynacji oraz wzmocnienia pozycji tego ważnego sektora gospodarki, który zapewnia zatrudnienie na szczeblu europejskim, szczególnie na obszarach wiejskich, jednocześnie chroniąc ekosystemy i oferując korzyści ekologiczne dla wszystkich bez uszczerbku dla kompetencji państw członkowskich;
- C. mając na uwadze, że drewno jest odnawialnym zasobem naturalnym często niedostatecznie wykorzystywanym w Europie i że należy zapewnić racjonalne i zrównoważone wykorzystywanie tego surowca, w tym poprzez ciągły rozwój i wymianę specjalistycznej wiedzy w tej dziedzinie;
- D. mając na uwadze, że lasy są źródłem unikatowej flory, fauny i grzybów;
- E. mając na uwadze, że lasy znacznie różnią się między sobą pod względem wielkości i właściwości, a terytoria niektórych państw członkowskich w przeważającej części pokryte są lasami; mając na uwadze, że lasy objęte zrównoważoną gospodarką leśną mają ogromne znaczenie, jeśli chodzi o tworzenie wartości dodanej na poziomie lokalnym, regionalnym, europejskim i międzynarodowym, gwarantowanie zatrudnienia na obszarach wiejskich i przyczynianie się do społeczeństwa opartego na biogospodarce, korzystny wpływ na zdrowie ludzi, zwłaszcza w regionach dotkniętych trudnościami strukturalnymi, a przy tym w istotny sposób przyczyniają się do ochrony środowiska i klimatu, a także różnorodności biologicznej;
- F. mając na uwadze, że biomasa leśna jest bardzo ważnym źródłem energii odnawialnej; mając na uwadze, że obecnie europejskie lasy odpowiadają za pochłanianie i magazynowanie ok. 10% dwutlenku węgla emitowanego w UE i z tego względu znacznie przyczyniają się do wysiłków na rzecz łagodzenia zmiany klimatu;
- G. mając na uwadze, że w wyniku urbanizacji naszego społeczeństwa obywatele Unii mają mniejszy kontakt z lasami i posiadają niewielką wiedzę na temat leśnictwa lub jego wpływu na dobrobyt, miejsca pracy, klimat, środowisko, zdrowie ludzi i cały łańcuch wartości, wraz z powiązaniem z ekosystemami w szerszym ujęciu,
- H. mając na uwadze, że w coraz większej liczbie unijnych strategii politycznych stawia się rosnące wymagania dotyczące lasów; mając na uwadze, że wymagania te należy starannie równoważyć, a zapotrzebowaniu na nowe sposoby wykorzystania drewna w biogospodarce oraz na bioenergię musi towarzyszyć oszczędne gospodarowanie zasobami, zastosowanie nowych technologii i respektowanie ograniczeń cechujących

zrównoważone dostawy;

- I. mając na uwadze, że leśnictwo europejskie jest oparte na zrównoważonej gospodarce i długofalowym planowaniu oraz że należy położyć jeszcze większy nacisk na egzekwowanie zasady zrównoważonego rozwoju na wszystkich poziomach, od lokalnego po globalny, aby tworzyć miejsca pracy, chronić bioróżnorodność, łagodzić zmiany klimatu i przeciwdziałać pustynnieniu,
- J. mając na uwadze, że należy zwrócić uwagę na gospodarczą, społeczną i środowiskową rolę lasów, także w kontekście ochrony i promowania dziedzictwa kulturowego i przyrodniczego oraz promowania zrównoważonej (eko)turystyki;
- K. mając na uwadze, że wzrost liczby ludności na świecie oznacza wzrost zapotrzebowania na energię, w związku z czym lasy powinny odgrywać bardziej istotną rolę w przyszłym koszyku energetycznym UE;

Uwagi ogólne – znaczenie lasów, leśnictwa i sektora leśno-drzewnego dla gospodarki i społeczeństwa

- 1. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji w sprawie nowej strategii leśnej UE i towarzyszące mu dokumenty robocze i podkreśla, że strategia leśna UE musi skupiać się na zrównoważonym gospodarowaniu lasami i na ich wielofunkcyjnej roli z punktu widzenia gospodarczego, społecznego i środowiskowego oraz musi zapewnić lepszą koordynację i komunikowanie polityki wspólnotowej bezpośrednio lub pośrednio związanej z leśnictwem; wskazuje w tym kontekście, że coraz liczniejsze europejskie inicjatywy polityczne w obszarach takich jak polityka gospodarcza i polityka zatrudnienia oraz polityka energetyczna, środowiskowa i klimatyczna wymagają większego udziału sektora leśnego;
- 2. podkreśla potrzebę bardziej systematycznego ustalania wartości usług ekosystemowych zapewnianych przez lasy oraz uwzględniania jej w procesie decyzyjnym zarówno w sektorze publicznym, jak i prywatnym;
- 3. wskazuje, że jedynie zdrowe i stabilne lasy górskie mogą w pełni spełniać funkcje ochronne dla ludzi i przyrody poprzez przeciwdziałanie zejściom lawin i lawin błotnych oraz odgrywanie roli naturalnej ochrony przeciwpowodziowej; podkreśla, że w związku z tym w szczególności niezbędna jest komunikacja transgraniczna;
- 4. zwraca w związku z tym uwagę, że należy ukrócić wszelkie próby uwspólnotowienia leśnictwa oraz że trzeba respektować lokalność i regionalność tego sektora oraz kompetencje państw członkowskich w tej dziedzinie, jednocześnie poszukując spójności między odpowiednimi kompetencjami UE i państw członkowskich;
- 5. zaznacza, że lasy UE cechuje wielka różnorodność, w tym znaczne różnice pod względem własności, rozmiarów i charakteru lasów oraz związanych z nimi wyzwań;
- 6. podkreśla, że strategia leśna UE musi uwzględniać fakt, że lasy pokrywają ponad połowę terytorium niektórych państw członkowskich oraz że lasy objęte zrównoważoną gospodarką leśną mają ogromne znaczenie, jeśli chodzi o tworzenie wartości dodanej na

szczeblu lokalnym i regionalnym oraz gwarantowanie miejsc pracy na obszarach wiejskich, a przy tym wnoszą istotny wkład w środowisko;

7. podkreśla szczególnie wartościową pozycję stabilnych lasów mieszanych, w których rosną przystosowane do lokalnych warunków rodzime gatunki drzew, a także istotną rolę, jaką lasy mieszane odgrywają w ekosystemach oraz ich wkład w różnorodność biologiczną;
8. wzywa państwa członkowskie do wspierania właścicieli lasów w ich staraniach na rzecz ochrony, a także zakładania typowych dla danego miejsca rodzimych lasów mieszanych;
9. wyraża rozczarowanie faktem, że warunki pracy pracowników leśnych nie są ujęte w proponowanej strategii jako punkt odniesienia, i zwraca się do Komisji, aby uwzględniła inteligentną organizację pracy, wysokie normy w dziedzinie technologii i miejsca pracy wysokiej jakości;
10. zauważa, że europejski sektor leśny zatrudnia obecnie 3 mln obywateli europejskich, oraz podkreśla, że osiągnięcie jego długoterminowej konkurencyjności może zapewnić wyłącznie wysoko wykwalifikowana siła robocza;
11. uważa, że w strategii leśnej UE należy określić warunki umożliwiające powstanie odpowiedniej bazy dydaktycznej na terenie Unii oraz wyszkolenie pracowników, aby mieli oni pełną wiedzę o aktualnych wyzwaniach i zagrożeniach dotyczących sektora leśnego, jak również o zasadach bezpieczeństwa nieodłącznie związanych z gospodarką leśną;
12. zwraca uwagę, że potrzebna jest kompleksowa i całościowa wspólna strategia, oraz z zadowoleniem przyjmuje uznanie gospodarczej, środowiskowej i społecznej roli lasów i sektora leśno-drzewnego w UE oraz zapewnianych przez nie korzyści;
13. uważa, że uznanie tego faktu stanowi solidną podstawę do wspierania sektora leśnego w UE, m.in. w sprawach takich jak zapobieganie klęskom żywiołowym w lasach i zarządzanie w sytuacji takich klęsk, poprawa w zakresie oszczędnego gospodarowania zasobami, zwiększenie konkurencyjności, pobudzenie zatrudnienia, wzmocnienie przemysłu leśno-drzewnego oraz ochrona funkcji ekologicznych;
14. podkreśla istotną rolę, jaką odgrywa biogospodarka w realizacji określonych przez Komisję nowych priorytetów wzrostu, zatrudnienia i inwestycji;
15. przyznaje, że UE ma do odegrania pewną rolę we wspieraniu krajowych polityk w celu osiągnięcia aktywnej, wielofunkcyjnej i zrównoważonej gospodarki leśnej, obejmującej gospodarowanie różnymi typami lasów, oraz we wzmocnieniu współpracy w celu pokonania zwiększonych zagrożeń transgranicznych, takich jak pożary lasów, zmiana klimatu i klęski żywiołowe lub inwazyjne gatunki obce;
16. uważa, że w strategii należy poświęcić większą uwagę problemowi chorób drzew, takich jak zamieranie dębu, które powoduje straty na plantacjach dębu korkowego w Portugalii, Francji i Hiszpanii, a także wpływa na obszary specjalnej ochrony i

rezerwaty biosfery;

17. podkreśla, że przewidywany wzrost popytu na drewno jest jednocześnie szansą i wyzwaniem dla lasów i wszystkich sektorów leśno-drzewnych, zwłaszcza że oczekuje się, iż na skutek zmiany klimatu susze, pożary, wichury i szkodniki będą niszczyć lasy częściej i dotkliwiej; w tym kontekście zwraca uwagę na potrzebę ochrony lasów przed tymi narastającymi zagrożeniami oraz na potrzebę pogodzenia ich funkcji produkcyjnej i ochronnej;
18. z zadowoleniem przyjmuje działania mające na celu zwiększenie pokrywy leśnej, zwłaszcza z wykorzystaniem gatunków rodzimych, na obszarach nienadających się do produkcji żywności, a w szczególności w bliskim sąsiedztwie obszarów miejskich, z myślą o łagodzeniu negatywnych skutków upałów, ograniczeniu zanieczyszczenia i budowaniu więzi między ludźmi a lasami;
19. zdecydowanie popiera Komisję w dążeniu do tego, by w zrównoważony sposób wspierać związane z lasami zatrudnienie i tworzenie dobrobytu;
20. podkreśla ważną rolę zrównoważonej produkcji i wykorzystywania drewna i innych materiałów pochodzenia leśnego, takich jak korek i produkty drewnopochodne, w tym włókna tekstylne, w tworzeniu zrównoważonych modeli gospodarczych i zielonych miejsc pracy;
21. wzywa Komisję, aby przeanalizowała trudności z zaopatrzeniem na kolejnych etapach łańcucha dostaw związane ze wzrostem popytu w państwach trzecich, szczególnie na okrągłaki, oraz wspierała ten sektor;
22. wzywa Komisję i państwa członkowskie do stworzenia zachęt, tak aby coraz liczniejsza grupa kobiet będących właścicielkami lasów uzyskała specjalne porady i wsparcie w zakresie aktywnego i zrównoważonego gospodarowania swoimi lasami;
23. zaznacza, że ok. 60% lasów w UE to lasy prywatne, a liczba prywatnych właścicieli lasów sięga 16 mln, oraz podkreśla w tym kontekście znaczenie własności i tytułów prawnych i popiera wszelkie działania umożliwiające zorganizowanym grupom interesów udział w dialogu na rzecz rozwoju i wdrażania zrównoważonej gospodarki leśnej oraz poprawę wymiany informacji;
24. zwraca uwagę, że właściciele lasów to kluczowe podmioty na obszarach wiejskich, i w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje uznanie roli leśnictwa i agroleśnictwa w programie rozwoju obszarów wiejskich w ramach WPR na lata 2014–2020;
25. uważa, że strategia leśna UE zostałaby lepiej wdrożona, gdy wspierała ją odpowiednia koordynacja z wykorzystaniem dostępnych środków UE, w tym środków pochodzących z EFRROW;
26. podkreśla, że przed państwami członkowskimi i regionami stoi szansa na wykorzystanie dostępnych środków w ramach odpowiednich programów rozwoju obszarów wiejskich, wsparcie zrównoważonej gospodarki leśnej i pobudzenie agroleśnictwa oraz zapewnienie środowiskowych dóbr publicznych, takich jak produkcja tlenu,

pochłanianie dwutlenku węgla i ochrona upraw przed zjawiskami klimatycznymi, a także pobudzenie lokalnych gospodarek i tworzenie zielonych miejsc pracy;

27. uznaje konieczność usprawnienia transportu i logistyki w odniesieniu do gospodarki leśnej i pozyskiwania drewna; w związku z tym wzywa państwa członkowskie do opracowania zrównoważonych systemów logistycznych i systemów pozyskiwania drewna, charakteryzujących się mniejszym negatywnym wpływem na klimat, obejmujących wykorzystywanie pojazdów ciężarowych i statków zasilanych zrównoważonym biopaliwem, a także do wykorzystywania kolei na szerszą skalę; zachęca do tego, aby w tym celu korzystać z unijnych funduszy strukturalnych oraz programów rozwoju obszarów wiejskich;
28. uznaje społeczną rolę lasów związaną z fizycznym i psychicznym zdrowiem obywateli oraz fakt, że dobra publiczne zapewniane przez lasy mają wysoką wartość środowiskową i rekreacyjną i pozytywnie wpływają na jakość życia, w szczególności poprzez dostarczanie tlenu, pochłanianie dwutlenku węgla, filtrowanie powietrza, magazynowanie i filtrowanie wody, kontrolę erozji oraz ochronę przed lawinami, a także zapewnianie miejsca do aktywności na wolnym powietrzu;
29. zachęca do tworzenia połączeń transportu publicznego między obszarami miejskimi a lasami w celu ułatwienia dostępu do lasów i terenów zalesionych;
30. zwraca uwagę na znaczenie innych działań związanych z lasami, takich jak pozyskiwanie produktów pochodzenia leśnego innych niż drewno, np. grzybów czy owoców, a także wypas zwierząt oraz hodowla pszczół;
31. wzywa Komisję, aby promowała działalność gospodarczą, która może służyć jako źródło surowców dla przemysłu farmaceutycznego, kosmetycznego i spożywczego i być wykorzystywana jako alternatywna metoda zwalczania bezrobocia i wyludniania się obszarów wiejskich, a także promowała produkty będące wytworem tej działalności jako korzystne dla zdrowia ludzkiego;

Oszczędne gospodarowanie zasobami – drewno jako surowiec trwały (zrównoważona gospodarka leśna)

32. podkreśla, że zarówno wykorzystanie drewna i innych pozyskanych produktów drzewnych jako odnawialnych surowców przyjaznych klimatowi, jak i zrównoważona gospodarka leśna mają istotną rolę do odegrania w realizacji celów społeczno-politycznych UE takich jak transformacja energetyki, łagodzenie zmiany klimatu i adaptacja do niej oraz realizacja celów strategii „Europa 2020” i celów w zakresie różnorodności biologicznej; zauważa, że brak aktywnej gospodarki leśnej byłby sprzeczny z tymi celami;
33. zaznacza, że lasy objęte gospodarką leśną mają większą zdolność do absorpcji CO₂ niż lasy nią nieobjęte, oraz podkreśla znaczenie zrównoważonej gospodarki leśnej dla maksymalizacji potencjału lasów UE w zakresie pochłaniania dwutlenku węgla;
34. uważa, że lasów nie należy uznawać wyłącznie za pochłaniacze dwutlenku węgla;

35. podkreśla potrzebę zagwarantowania wydajnego wykorzystywania i ponownego wykorzystywania europejskich zasobów leśnych i materiałów drzewnych jako sposobu na ograniczenie deficytu handlowego UE, poprawę samowystarczalności UE w zakresie drewna, pobudzenie konkurencyjności sektora leśnego, przyczynienie się do ograniczenia nie zrównoważonej gospodarki leśnej, ochronę środowiska naturalnego oraz ograniczenie wylesiania w państwach poza UE;
36. zdecydowanie popiera oszczędne wykorzystywanie drewna jako odnawialnego, uniwersalnego surowca o ograniczonej dostępności i opowiada się przeciwko ustalaniu prawnie wiążących przepisów dotyczących priorytetów w zakresie wykorzystywania drewna, ponieważ nie tylko ogranicza to rynek energetyczny i opracowywanie nowych i innowacyjnych sposobów wykorzystywania biomasy, lecz także jest niewykonalne na niektórych obszarach oddalonych i obszarach wiejskich, już z samych względów infrastrukturalnych;
37. popiera podejście oparte na otwartym rynku i zapewnienie swobody wszystkim jego uczestnikom poprzez priorytetowe traktowanie drewna pochodzącego ze źródeł lokalnych, aby ograniczyć do minimum ślad węglowy generowany przez transport zagraniczny oraz pobudzić zrównoważoną produkcję lokalną;
38. uważa za konieczne – ze względu na to, że część największych w Unii zasobów biomasy znajduje się w regionach o najmniejszej gęstości zaludnienia i najbardziej oddalonych – by strategia w pełni uwzględniła również specyfikę tych regionów;
39. uznaje wartość drewna do celów energetycznych, postrzegając takie wykorzystanie jako sposób na zwalczanie ubóstwa energetycznego, przyczynienie się do realizacji celów w zakresie energii ze źródeł odnawialnych określonych w ramach polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030 oraz tworzenia nowych możliwości biznesowych;
40. jest zdania, że nowa strategia leśna powinna umożliwić zacieśnienie współpracy na rzecz strukturyzacji przemysłu drzewnego i konsolidacji podmiotów w celu zapewnienia lepszego wykorzystania zasobów leśnych;
41. uważa, że zrównoważona gospodarka leśna musi być oparta na szeroko rozpoznawalnych i akceptowanych zasadach i narzędziach, takich jak kryteria i wskaźniki zrównoważonej gospodarki leśnej, które muszą zawsze odnosić się do całego sektora niezależnie od końcowego przeznaczenia drewna;
42. popiera zamiar Komisji, by wraz z państwami członkowskimi i zainteresowanymi stronami opracować ambitny, obiektywny i oparty na danych naukowych zestaw kryteriów i wskaźników dotyczących zrównoważonej gospodarki, podkreślając, że kryteria te powinny być dostosowane do wymogów konferencji ministerialnej w sprawie ochrony lasów w Europie (Forest Europe)¹, które tworzą ogólnoeuropejską podstawę dla spójnej sprawozdawczości w sprawie zrównoważonej gospodarki leśnej oraz podstawę dla certyfikacji związanej ze zrównoważonym rozwojem, z

---

¹ Forest Europe – konferencja ministerialna w sprawie ochrony lasów w Europie, Międzyrządowy Komitet Negocjacyjny na rzecz zawarcia prawnie wiążącego porozumienia o lasach w Europie:
<http://www.foresteuropa.org/>.

uwzględnieniem zróżnicowania rodzajów lasów w Europie;

43. uznaje, że rosnący popyt na materiały pochodzenia leśnego, wynikający głównie z rozwoju energii odnawialnej z biomasy, wymaga nowych sposobów zwiększenia dostępności drewna w celu zapewnienia zrównoważonej gospodarki leśnej;
44. odnotowuje znaczne postępy w negocjacjach prowadzonych w ramach Forest Europe dotyczących „Europejskiej konwencji w sprawie lasów”¹, mającej stanowić wiążące ramy dla zrównoważonej gospodarki leśnej i lepszego zrównoważenia interesów w polityce leśnej, oraz wzywa państwa członkowskie i Komisję do dołożenia wszelkich niezbędnych starań w celu wznowienia tych negocjacji i zapewnienia ich pozytywnego wyniku;
45. jest zdania, że plany dotyczące gospodarki leśnej lub równoważne instrumenty mogą być ważnymi strategicznymi instrumentami służącymi realizacji konkretnych środków na poziomie indywidualnych przedsiębiorstw, długoterminowemu planowaniu oraz wdrożeniu zrównoważonej gospodarki leśnej w lasach europejskich; podkreśla jednak, że wdrożenie konkretnych środków zawartych w tych planach na szczeblu gospodarstw leśnych musi nadal podlegać przepisom krajowym;
46. wzywa państwa członkowskie – zgodnie z zasadami pomocniczości i proporcjonalności – do monitorowania i wspierania realizacji planów dotyczących gospodarki leśnej bez tworzenia niepotrzebnego obciążenia administracyjnego;
47. z zadowoleniem przyjmuje wyraźny rozdział między planami dotyczącymi gospodarki leśnej a planami dotyczącymi gospodarowania w ramach sieci Natura 2000;
48. wskazuje, że plany dotyczące gospodarki leśnej są jedynym warunkiem uzyskania unijnych funduszy na rzecz rozwoju obszarów wiejskich przez beneficjentów posiadających gospodarstwa o rozmiarze powyżej określonego progu oraz że lasy o rozmiarze poniżej progu są wyłączone; zauważa ponadto, że uznane mogą zostać także równoważne instrumenty;
49. wzywa państwa członkowskie, aby w pełni korzystały z tej dostępnej elastyczności podczas wdrażania przepisów, z korzyścią przede wszystkim dla mniejszych podmiotów;
50. wzywa Komisję i państwa członkowskie do tworzenia zachęt i wspierania nowych modeli gospodarczych, np. grup producentów, i tym samym do zachęcania drobnych prywatnych właścicieli lasów do aktywnego i trwałego gospodarowania własnymi lasami;
51. stwierdza, że dla właściwego wdrożenia strategii bardzo ważny jest konkretny długoterminowy plan działania, w którym zostanie podkreślona waga zrównoważonego wykorzystania drewna uzyskanego w wyniku mobilizacji zasobów leśnych dla zapewnienia wartości dodanej i tworzenia miejsc pracy oraz zostaną przewidziane środki wsparcia dla prywatnych przedsiębiorstw leśnych i organizacji właścicieli lasów;

---

¹ Zob.: <http://www.forestnegotiations.org/>

52. podkreśla, że skuteczne zarządzanie zasobami powinno obejmować programy wsparcia dla zalesiania powierzchni niezdatnych dla rolnictwa, a także dla tworzenia pasów leśnych;

Badania i rozwój – kształcenie i szkolenie zawodowe

53. uznaje za priorytet praktyczne zastosowanie badań naukowych, ponieważ na nowych pomysłach może skorzystać cały sektor, a przemysł drzewny ma duży potencjał w zakresie wzrostu; uważa również, że dalsze inwestycje w innowację w tym sektorze mogą doprowadzić do powstania nowych nisz produkcyjnych oraz wydajniejszych procesów, które zapewniłyby inteligentniejsze wykorzystywanie dostępnych zasobów i mogłyby ograniczać do minimum niekorzystny wpływ na zasoby leśne;
54. wzywa Komisję do zweryfikowania europejskich programów badawczych i rozwojowych („Horyzont 2020”) i programu na rzecz konkurencyjności małych i średnich przedsiębiorstw (COSME) pod kątem priorytetów w zakresie leśnictwa i obróbki drewna oraz do opracowania, w stosownych przypadkach, nowych instrumentów dla sektora leśno-drzewnego i do promowania ukierunkowanych badań nad efektywnymi pod względem kosztów rozwiązaniami dla nowych i innowacyjnych produktów z drewna z myślą o wsparciu rozwoju biogospodarki opartej na drewnie;
55. z zadowoleniem przyjmuje korzyści płynące z wymiany najlepszych praktyk i aktualnej wiedzy o lasach między państwami członkowskimi oraz wzywa państwa członkowskie i Komisję, aby promowały wymianę między przemysłowcami, naukowcami i producentami;
56. podkreśla znaczenie wspierania programów ramowych UE na rzecz badań naukowych, rozwoju i innowacji z myślą o osiągnięciu inteligentnego i trwałego wzrostu gospodarczego, produktach o wyższej wartości dodanej, czystszych technologiach i znacznym postępie technologicznym, w szczególności w rafinacji biopaliw i w przemysłowym budownictwie drewnianym, jak i w przemyśle motoryzacyjnym i tekstylnym;
57. przypomina, że według Komisji Europejskiej w 2009 r. biogospodarka stanowiła rynek o szacowanej wartości ponad 2 bln EUR, zapewniający zatrudnienie 20 mln obywateli i liczący 9% wszystkich miejsc pracy w UE;
58. zauważa, że każde euro zainwestowane w badania i innowacje w obszarze biogospodarki w ramach programu „Horyzont 2020” przyniesie wartość dodaną w wysokości około 10 EUR; podkreśla, że lasy odgrywają obecnie kluczową rolę w biogospodarce i będą ją odgrywać również w przyszłości;
59. uważa, że należy zachęcać do zastępowania surowców opartych na ropie naftowej lub surowców energochłonnych drewnem i pozyskanymi produktami drzewnymi, stosownie do postępu badań i technologii, oraz że może to pozytywnie przyczynić się do dalszych osiągnięć w łagodzeniu zmiany klimatu oraz do tworzenia miejsc pracy;
60. podkreśla potrzebę przeprowadzenia oceny kosztów wszystkich przepisów UE mających wpływ na łańcuchy wartości sektora leśno-drzewnego w celu eliminacji

wszelkich zbędnych i uciążliwych wymogów biurokratycznych oraz utworzenia ram sprzyjających zwiększeniu długoterminowej konkurencyjności przemysłu w zrównoważony sposób, jak również wspierających zasadę, zgodnie z którą wnioski ustawodawcze dotyczące sektora leśnictwa i łańcuchów wartości sektora leśno-drzewnego należy uważnie przeanalizować w ramach oceny skutków;

61. uważa, że poszerzanie wiedzy na temat lasów ma bardzo duże znaczenie dla obszaru badań i że do wdrożenia strategii leśnej niezbędne jest zapewnienie wiarygodnych informacji;
62. odnotowuje dostępność informacji i zasobów monitorowania w ramach programu Copernicus, a także pozostałych inicjatyw kosmicznych na szczeblu europejskim, oraz zaleca zwiększenie wykorzystania tych zasobów i narzędzi;
63. zwraca uwagę, że krajowe inwentaryzacje zasobów leśnych zapewniają kompleksowe monitorowanie stanu lasów i uwzględniają aspekt regionalny, a jednocześnie spełniają wymóg dotyczący ograniczenia biurokracji i kosztów;
64. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki Komisji na rzecz utworzenia Europejskiego Systemu Informacji o Lasach, bazującego na danych krajowych, i inicjatywy na rzecz poprawy porównywalności nowych i istniejących danych, oraz wyraża z tego powodu nadzieję na to, że pogłębiona zostanie analiza danych dotyczących ekonomii i zatrudnienia w gospodarce leśnej i przemyśle drzewnym;
65. podkreśla w szczególności, że aby wspomóc proces zrozumienia trendów w leśnictwie i jego dostosowanie do zmiany klimatu, powinny istnieć zbiory danych obejmujących dłuższy okres;
66. jest zdania, że wykwalifikowana i właściwie wykształcona siła robocza ma kluczowe znaczenie dla udanej realizacji zrównoważonej gospodarki leśnej i wzywa Komisję i państwa członkowskie do przygotowania działań i wykorzystania, w miarę możliwości, istniejących europejskich instrumentów, takich jak Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego (EFRR), Europejski Fundusz Społeczny (EFS) i europejskie programy edukacyjne („ET 2020”), w celu wsparcia zastępowalności pokoleń i przeciwdziałania niedoborowi wykwalifikowanej siły roboczej w leśnictwie;
67. zachęca Komisję do wspierania kampanii informacyjnych dotyczących sektora oraz przedstawiających możliwości, jakie oferuje on w zakresie zwalczania bezrobocia i wyludnienia, a także zwiększających jego atrakcyjność dla młodych ludzi;
68. jest zdania, że należy opracować programy w dziedzinie kształcenia i szkolenia zawodowego, w szczególności także dla osób rozpoczynających działalność w leśnictwie i młodych leśników, a także osób zatrudnionych obecnie w przemyśle budowlanym w celu zwiększania ich świadomości na temat możliwości, jakie niesie ze sobą wykorzystanie drewna, aby zagwarantować transfer wiedzy dotyczącej gospodarki leśnej i sektorów znajdujących się na kolejnych szczeblach łańcucha dostaw;
69. uznaje, że zrównoważone gospodarowanie podczas całego cyklu życia produktów

leśnych może znacząco przyczynić się do osiągnięcia celów zielonej gospodarki, szczególnie tych, które dotyczą łagodzenia zmiany klimatu oraz efektywnego wykorzystania zasobów;

70. uważa, że państwa członkowskie powinny wspierać zrównoważone wykorzystywanie produktów leśnych w sektorze budowlanym, w tym przy budowie tańszych domów z surowców pozyskiwanych w zrównoważony sposób;
71. zwraca uwagę na znaczenie tradycyjnych wartościowych zastosowań, które wciąż charakteryzują się dużym potencjałem wzrostu, takich jak wykorzystywanie drewna w budownictwie i do produkcji opakowań;
72. zauważa, że aktualny rozwój technologiczny umożliwia budowanie wysokowydajnych budynków mieszkalnych, do budowy których wykorzystuje się głównie drewno, a co za tym idzie – znaczne ograniczenie emisji CO₂ w sektorze budowlanym;
73. podkreśla, że przepisy dotyczące wykorzystania drewna do celów budowlanych obowiązujące w państwach członkowskich są zróżnicowane; w związku z tym apeluje o zobowiązanie się do przyjęcia unijnych przepisów służących popularyzacji wykorzystania drewna w budownictwie;
74. wzywa państwa członkowskie do opracowania inicjatyw na rzecz wsparcia transferu wiedzy i technologii oraz do pełnego wykorzystania istniejących unijnych programów na rzecz wsparcia badań i innowacji w leśnictwie i sektorze leśno-drzewnym;
75. zauważa, że w badaniach naukowych i technologicznych istnieją istotne braki w danych dotyczących dostosowania leśnictwa do zmiany klimatu, w tym w badaniach na temat wpływu zwiększonej liczby szkodników i chorób, które stwarzają poważne zagrożenie dla europejskich lasów i sektorów związanych z leśnictwem;
76. zachęca państwa członkowskie i Komisję do podejmowania działań propagujących wiedzę na temat gospodarczej, środowiskowej i społecznej roli lasów europejskich i europejskiej gospodarki leśnej, a także podkreślających znaczenie zrównoważonej biogospodarki opartej na lasach i drewnie jako na jednym z głównych odnawialnych surowców UE;
77. uważa za ważne wspieranie prac naukowo-badawczych nad racjonalnym wykorzystaniem biomasy i szybko rosnących roślin energetycznych oraz opracowanie modelu zachęty gospodarczej na rzecz wykorzystania biomasy z odpadów;

Światowe wyzwania – ochrona środowiska i zmiana klimatu

78. podkreśla, że zrównoważona gospodarka leśna ma pozytywny wpływ na różnorodność biologiczną i łagodzenie zmiany klimatu oraz może ograniczyć ryzyko pożarów lasów, inwazji szkodników i występowania chorób;
79. dodaje, że inne obszary tematyczne powinny zostać pogłębione, w szczególności problem nadmiernego występowania roślinożerców, zdrowie lasów i ułatwienia dla zrównoważonej produkcji drewna, zasoby genetyczne lasów, środki na rzecz

zwalczania pożarów i zapobiegania ich powstawaniu oraz zapobieganie erozji gleb i odbudowa pokrywy roślinnej;

80. uznaje, że uprawy leśne o krótkiej rotacji mogłyby zapewnić zrównoważoną biomasę drzewną, pozwalając na zachowanie niezbędnej powierzchni lasów i ograniczając ryzyko erozji gleby i osunięć ziemi na gruntach odłogowanych lub leżących odłogiem;
81. apeluje do Komisji i państw członkowskich o podjęcie konkretnych działań zmierzających do osiągnięcia celu 5 z Aichi, zgodnie z którym do 2020 r. należy zmniejszyć co najmniej o połowę, a w miarę możliwości obniżyć do poziomu bliskiego zeru wskaźnik zanikania wszystkich siedlisk przyrodniczych, w tym lasów, a także znacznie ograniczyć ich degradację i rozdrobnienie;
82. zwraca uwagę, że biogospodarka jako kluczowy element inteligentnego i ekologicznego wzrostu w Europie jest niezbędna do realizacji celów inicjatyw przewodnich strategii „Europa 2020” – „Unia innowacji” i „Europa efektywnie korzystająca z zasobów” i że drewno jako surowiec odgrywa istotną rolę w dążeniu ku gospodarce opartej na biomasie;
83. uważa, że należy promować wdrażanie koncepcji biogospodarki przy jednoczesnym poszanowaniu zrównoważonych granic podaży surowca, by sprzyjać efektywności gospodarczej sektora leśno-drzewnego dzięki innowacji i transferowi technologii;
84. apeluje o to, aby bardziej wspierać różnorodne produkty leśne, a także dbać o to, by różnego rodzaju zapotrzebowanie na produkty leśne było wyważone i oceniane w kontekście zrównoważonego potencjału podaży oraz innych funkcji i usług ekosystemowych zapewnianych przez lasy;
85. jest głęboko zaniepokojony tempem, w jakim postępuje wylesienie na świecie, zwłaszcza w krajach rozwijających się i często w konsekwencji nielegalnego pozyskiwania drewna;
86. popiera mechanizmy na rzecz wspierania kompleksowego rozwoju gospodarki leśnej w kierunku bardziej zrównoważonego wykorzystania i wskazuje przy tym w szczególności na dyrektywę Unii Europejskiej dotyczącą drewna¹, której celem jest zwalczanie nielegalnego pozyskiwania drewna i wprowadzania tak pozyskanego drewna pochodzącego z krajów trzecich na rynek europejski, jak również na system zezwoleń na przywóz drewna do UE (FLEGT)² i na stosowne umowy o dobrowolnym partnerstwie;
87. wzywa Komisję do opublikowania oczekiwanego przeglądu funkcjonowania i skuteczności rozporządzenia UE w sprawie drewna oraz podkreśla, że nowe rozporządzenie powinno być proporcjonalne i uwzględniać możliwości ograniczenia zbędnych kosztów i wymogów sprawozdawczych, które obciążają właścicieli terenów

---

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 995/2010 z dnia 20 października 2010 r. ustanawiające obowiązki podmiotów wprowadzających do obrotu drewno i produkty z drewna.

² Rozporządzenie Rady (WE) nr 2173/2005 z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia systemu zezwoleń na przywóz drewna do Wspólnoty Europejskiej FLEGT (FLEGT = egzekwowanie prawa, zarządzanie i handel w dziedzinie leśnictwa).

- zalesionych i leśników w Europie, w sposób niepodważający zapisanych w nim celów;
88. jest zdania, że z uwagi na wyzwania, jakie stawiają globalne ocieplenie i zmiana klimatu, ekosystemy i populacje gatunków, aby być odporne, muszą być zdrowe, różnicowane pod względem biologicznym i silne;
  89. podkreśla możliwości wynikające z obszarów Natura 2000, gdzie za sprawą wyjątkowych zasobów naturalnych można wytwarzać produkty leśne i świadczyć odpowiednie usługi odznaczające się wysoką jakością środowiskową i kulturową;
  90. podkreśla znaczenie zdrowych ekosystemów leśnych w kontekście zapewniania siedlisk zwierzętom i roślinom, ale podkreśla, że słuszne przepisy, takie jak dyrektywa siedliskowa, wpływają na decyzje dotyczące gospodarki gruntowej i należy je wdrażać z poszanowaniem zasady proporcjonalności;
  91. uznaje rolę lasów w rozwoju sektorów powiązanych i dlatego podkreśla znaczenie wspierania upraw drzew nektarodajnych, co pomaga także w procesie zapylania;
  92. uważa, że niektóre zagadnienia dotyczące przemysłu leśnego mają globalny wymiar, w szczególności nielegalne wycinanie drzew, wzywa zatem Komisję do szerszego wspierania sektora leśnego na forum odpowiednich organów międzynarodowych;
  93. zwraca uwagę, że rośnie popyt na biomasę, zwłaszcza drewno, wobec czego z zadowoleniem przyjmuje wysiłki Komisji i państw członkowskich mające na celu wspieranie krajów rozwijających się w działaniach zmierzających do poprawy polityki leśnej i ustawodawstwa dotyczącego leśnictwa, w szczególności w ramach REDD¹ (redukcja emisji spowodowanych wylesianiem i degradacją lasów);
  94. zachęca Komisję do opracowania planu działań w dziedzinie wylesienia i degradacji lasów z myślą o realizacji celów określonych w jej komunikacie w sprawie wylesienia, o co apelowano w siódmym programie działań w zakresie środowiska; uważa, że ważne jest zapewnienie nie tylko ochrony istniejących lasów i zarządzania nimi, ale także ponownego zalesienia obszarów, które obecnie są wylesione;
  95. uważa, że należy osobno odnieść się do potrzeby szeroko zakrojonego zalesiania regionów, które ucierpiały w wyniku powtarzających się pożarów lasów;

Wdrożenie i sprawozdawczość

96. przypomina, że wdrożenie strategii leśnej UE powinno być wieloletnim, skoordynowanym procesem, w którym należy uwzględnić opinię Parlamentu Europejskiego, i że wdrożenie to powinno być skuteczne, spójne i niebiurokratyczne;
97. wyraża żal, że proces wdrożenia rozpoczął się częściowo jeszcze zanim Parlament Europejski przyjął swoje stanowisko, i uważa, że takie działanie jest niezgodne z celem zakładającym lepszą koordynację strategii politycznych związanych z leśnictwem, określonym przez Komisję w tekście strategii;

---

¹ Program na rzecz redukcji emisji spowodowanych wylesianiem i degradacją lasów:
<http://unfccc.int/methods/redd/items/7377.php>.

98. uważa, że nowa strategia powinna ustanowić powiązania między strategiami i planami finansowania Unii Europejskiej i państw członkowskich oraz zwiększyć spójność na poziomie planowania, finansowania i wdrażania działań międzysektorowych;
99. apeluje o sprzyjające włączeniu, dobrze zorganizowane i wyważone wdrożenie strategii;
100. uważa w związku z tym, że należy wzmocnić uprawnienia Stałego Komitetu ds. Leśnictwa i zapewnić mu większe środki, aby podczas wdrażania nowej unijnej strategii leśnej na szczeblu UE Komisja mogła w pełni korzystać z fachowej wiedzy państw członkowskich; wzywa Komisję Europejską do wystarczająco wczesnego zasięgnięcia opinii Stałego Komitetu ds. Leśnictwa, przed pojawieniem się jakiegokolwiek inicjatywy lub projektu tekstu wywierającego wpływ na gospodarkę leśną i przemysł drzewny;
101. podkreśla istotną rolę grupy dialogu obywatelskiego w dziedzinie gospodarki leśnej i korka oraz innych właściwych podmiotów i wzywa do zapewnienia ich właściwego zaangażowania we wdrażanie strategii;
102. uważa, że przekrojowy charakter problematyki związanej z leśnictwem wymaga od poszczególnych służb Komisji wewnętrznej współpracy podczas uwzględniania środków mogących mieć wpływ na specyfikę zrównoważonej gospodarki leśnej i powiązanych z nią gałęzi przemysłu; wzywa zatem DG ds. Środowiska, DG ds. Działań w dziedzinie Klimatu, DG ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich, DG ds. Energii, DG ds. Badań Naukowych i Innowacji oraz inne zainteresowane dyrekcje generalne do współpracy strategicznej mającej na celu skuteczne wdrożenie strategii poprzez ściślejszą koordynację i intensywniejszą komunikację;
103. uważa, że w związku z opracowaną przez Komisję listą priorytetów w dziedzinie wzrostu, zatrudnienia i inwestycji we wdrażaniu nowej strategii leśnej UE za priorytetowe należy również uznać wspieranie konkurencyjności i zrównoważonego rozwoju sektora leśnego, wspieranie obszarów wiejskich i miejskich, poszerzanie wiedzy, ochronę lasów i ich ekosystemów oraz wspieranie koordynacji i komunikacji, a także większe zrównoważone wykorzystywanie drzewnych i nie drzewnych produktów leśnych;
104. zwraca się do Komisji o uzupełnienie strategii o solidny plan działań zawierający konkretne środki oraz o przedstawianie Parlamentowi corocznego sprawozdania z postępów w realizacji konkretnych działań przewidzianych w strategii;
105. opowiada się za powołaniem komisji w poszerzonym składzie, tworzonej przez komisje AGRI, ENVI i ITRE, aby można było przeprowadzić wyważoną debatę na temat postępów we wdrażaniu nowej strategii leśnej UE;
106. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

UZASADNIENIE

Lasy i gospodarka leśna stanowią dobrą podstawę do utworzenia dodatkowego filaru gospodarki, a jednocześnie są doskonałym gwarantem dobrej jakości życia, zrównoważonego rozwoju, miejsc pracy i wartości dodanej. Sektor leśny, na który przypada ponad 3,5 mln miejsc pracy, zajmuje trzecie miejsce pod względem zatrudnienia w Europie, zaraz za przemysłem metalurgicznym i rolno-spożywczym. Ponad 451 820 przedsiębiorstw związanych z leśnictwem zapewnia 7% wzrostu gospodarczego, a przy tym stosunek dokonywanej przez nie rocznie ścinki do przyrostu wynosi jedynie 60%.

Drewno jest ważnym surowcem o dużym znaczeniu gospodarczym dla obszarów wiejskich. Dzięki gospodarstwom leśnym i przeszło 16 milionom właścicieli lasów, dbającym o utrzymanie europejskich lasów w dobrym stanie i prowadzącym gospodarkę leśną lasy mogą w sposób zrównoważony spełniać swoje ekologiczne, gospodarcze i społeczne funkcje. Należy pamiętać, że ponad 50% europejskich lasów jest w rękach prywatnych.

Zrównoważona gospodarka leśna oznacza działanie na rzecz zapewnienia długotrwałego zabezpieczenia drzewostanu dla kolejnych pokoleń – w myśl koncepcji Konferencji Narodów Zjednoczonych na temat Środowiska w Rio de Janeiro w 1992 r.: *„Perspektywiczny zrównoważony rozwój oznacza taki rozwój, który zapewni zaspokojenie potrzeb współczesnego pokolenia bez ryzyka, że przyszłe pokolenia nie będą mogły zaspokoić swoich potrzeb i pozwalający im na wybór stylu życia”*.

W oparciu o wyżej wspomniane dane liczbowe i koncepcje sprawozdawczynie przygotowała sprawozdanie, którego celem jest dalsze wzmocnienie lasów i sektora leśno-drzewnego w pełnionej przez nie społecznej, gospodarczej i ekologicznej roli oraz zwrócenie szczególnej uwagi na trwałe surowiec drzewny jako ważny kapitał dla Europy.

Zważywszy że wiele obszarów polityki UE, takich jak polityka energetyczna, w zakresie środowiska i klimatu, ma wpływ na gospodarowanie lasami, nieodzowne, zdaniem sprawozdawczynie, jest skoncentrowanie nowej strategii leśnej UE na poprawie koordynacji, aby gospodarka leśna i lasy mogły uzyskać lepszą pozycję w poszczególnych strategiach europejskich i mogło zostać opracowane spójniejsze podejście. Szczególnie alarmujące są w tym kontekście równoległe, sprzeczne praktyki wewnątrz Komisji. Dla uproszczenia i lepszego stanowienia prawa należałoby zatem dokładać przyjrzenie się wewnątrzkomisyjnym strukturom. Wzmocnienie Stałego Komitetu ds. Leśnictwa pozwoliłoby zaradzić dwutorowości działań w Komisji.

Sprawozdawczynie uważa ponadto, że nie można dopuścić do tworzenia nowych przeszkód biurokratycznych dla właścicieli lasów i leśników. Opowiada się zdecydowanie przeciwko obowiązkowym planom dotyczącym gospodarki leśnej i zdecydowanie odrzuca przenoszenie obowiązku sporządzania planów w ramach sieci Natura 2000 na właścicieli lasów. Poza tym uważa, że kryteria zrównoważonego rozwoju muszą być równoważne z kryterium jakościowym i muszą odnosić się zawsze do całego sektora. Ze względu na heterogeniczność europejskich lasów nie może jednak w żadnym przypadku istnieć uniwersalny zestaw kryteriów. W związku z tym sprawozdawczynie zdecydowanie popiera dążenie do stworzenia w ramach konferencji ministerialnej w sprawie ochrony lasów w Europie „Europejskiej konwencji w sprawie lasów”.

Sprawozdawczyni uważa ponadto, że w ramach lepszej koordynacji szczególną uwagę należy zwrócić na badania i rozwój, ponieważ cały sektor leśny wraz z sektorami znajdującymi się poniżej w łańcuchu dostaw może skorzystać z nowych wydajnych rodzajów produkcji i pomysłów na nowe produkty. Poza tym potencjał innowacyjnych rozwiązań i dalszy rozwój biogospodarki i zrównoważonego wykorzystywania surowców będą korzystne z punktu widzenia ochrony środowiska i przeciwdziałania zmianie klimatu.

Obok niekwestionowanego znaczenia gospodarki leśnej dla obszarów wiejskich sprawozdawczyni pragnie zwrócić uwagę na to, że gospodarka leśna prowadzona jest również w miastach i że w szczególności sektory znajdujące się poniżej w łańcuchu dostaw tworzą wiele miejsc pracy na obszarach miejskich. Urbanizacja społeczeństwa prowadzi sukcesywnie do zaniku wiedzy na temat lasów i gospodarki leśnej oraz ich wkładu w dobrobyt i tworzenie miejsc pracy. Zgodnie z zasadą „Sala lekcyjna w lesie – las w sali lekcyjnej” należy również wspierać inicjatywy mające na celu przewyciężenie rozdźwięku między miastem a lasem.

Tytułem uwag końcowych sprawozdawczyni pragnie jeszcze raz podkreślić, że zależy jej na niebiurokratycznym wdrożeniu nowej strategii leśnej UE, które będzie oznaczało wzmocnienie dla tego sektora i nie będzie się wiązało z nałożeniem na niego nowych wymogów.

25.2.2015

OPINIA KOMISJI OCHRONY ŚRODOWISKA NATURALNEGO, ZDROWIA PUBLICZNEGO I BEZPIECZEŃSTWA ŻYWNOŚCI

dla Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi

w sprawie nowej strategii leśnej UE na rzecz lasów i sektora leśno-drzewnego
(2014/2223(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Francesc Gambús

WSKAZÓWKI

Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności zwraca się do Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi, jako komisji przedmiotowo właściwej, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. przyjmuje z zadowoleniem komunikat Komisji w sprawie nowej strategii leśnej UE oraz podkreśla znaczenie uczynienia ochrony lasów i zarządzania nimi jej zasadniczym elementem; podkreśla – mając na uwadze zasadę pomocniczości – potrzebę stworzenia kompleksowej, całościowej i spójnej wspólnej strategii mającej na celu wzmocnienie wielofunkcyjnej roli lasów i sektora leśnego w UE ze względu na płynące z nich znaczne korzyści gospodarcze, społeczne i środowiskowe, jak również zapobieganie klęskom żywiołowym w lasach i zarządzanie w przypadku takich klęsk;
2. uważa, że europejskie lasy mają olbrzymią wartość ze względu na różnorodność biologiczną i świadczone przez nie usługi ekosystemowe, w tym – lecz nie wyłącznie – zatrzymywanie wody, zapobieganie powodziom, a także w znacznej mierze łagodzenie zmiany klimatu dzięki pochłanianiu i składowaniu 10% unijnych emisji dwutlenku węgla; uważa zatem, że lasy powinny być objęte wysokim poziomem ochrony i uzyskać poprawę stanu ochrony gatunków i siedlisk leśnych zgodnie z celami europejskiej strategii ochrony różnorodności biologicznej na okres do 2020 r. oraz z celami siódmego programu działań w zakresie środowiska; zwraca uwagę na możliwości, jakie daje w tym względzie sieć Natura 2000, która obejmuje znaczną część europejskich lasów;
3. podkreśla, iż Unia uzgodniła, że do 2020 r. należy powstrzymać utratę różnorodności biologicznej i degradację usług ekosystemowych, w tym zapyłania, oraz utrzymać ekosystemy i ich usługi, jak również odtworzyć co najmniej 15% zdegradowanych ekosystemów; dodaje, że ponadto Unia uzgodniła, że gospodarka leśna musi być

zrównoważona, a lasy, ich różnorodność biologiczna i zapewniane przez nie usługi muszą być chronione i w miarę możliwości wzmacniane, a także musi zostać zwiększona odporność lasów na zmianę klimatu, pożary, wichury, szkodniki i choroby; ponadto podkreśla konieczność opracowania i wdrożenia odnowionej unijnej strategii leśnej, która uwzględni wielorakie potrzeby i zalety lasów oraz przyczyni się do bardziej strategicznego podejścia do ochrony i poprawy stanu lasów, w tym poprzez zrównoważoną gospodarkę leśną¹;

4. stwierdza, że dla właściwego wdrożenia strategii bardzo ważny jest konkretny długoterminowy plan działania, w którym zostanie podkreślona waga zrównoważonego wykorzystania drewna uzyskanego w wyniku mobilizacji zasobów leśnych dla zapewnienia wartości dodanej i tworzenia miejsc pracy oraz zostaną przewidziane środki wsparcia dla prywatnych przedsiębiorstw leśnych i organizacji właścicieli lasów;
5. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by rozważyły wprowadzenie obejmujących całą UE celów dotyczących pokrywy leśnej w celu zwiększenia obecnych poziomów, ograniczenia wylesiania oraz poprawy jakości istniejących lasów i terenów zalesionych; zaleca zwiększenie pokrywy leśnej, zwłaszcza na obszarach nienadających się do produkcji żywności, a w szczególności w bliskim sąsiedztwie obszarów miejskich, w celu łagodzenia negatywnych skutków upałów, ograniczenia zanieczyszczenia i budowania więzi między ludźmi a lasami; podkreśla, że w związku z tym konieczne jest skrupulatne planowanie; uważa, że lasy nie powinny być postrzegane wyłącznie jako pochłaniacze dwutlenku węgla kompensujące wzrost emisji w innych sektorach gospodarki;
6. apeluje do Komisji i państw członkowskich o podjęcie konkretnych działań zmierzających do osiągnięcia celu 5 z Aichi, by do 2020 r. zmniejszyć co najmniej o połowę, a w miarę możliwości obniżyć do poziomu bliskiego zeru wskaźnik zanikania wszystkich siedlisk przyrodniczych, w tym lasów, a także znacznie ograniczyć ich degradację i rozdrobnienie²;
7. uznaje za priorytet badania naukowe, ponieważ na nowych pomysłach może skorzystać cały sektor;
8. zachęca do sadzenia drzew w miastach, co jest sposobem na rozwiązanie wyzwań środowiskowych związanych z zanieczyszczeniem w środowisku miejskim oraz krajobrazem kulturowym, przykładowo poprzez zapewnienie cienia latem oraz umiarkowanych temperatur powietrza w czasie fal upałów;
9. z zadowoleniem przyjmuje opublikowane przez Komisję w lipcu 2013 r. studium oceniające wpływ konsumpcji w UE na wylesianie; wyraża ubolewanie, że pomimo postulatu Parlamentu zawartego w rezolucji z dnia 23 kwietnia 2009 r.³ studium nie

---

¹ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1386/2013/UE z dnia 20 listopada 2013 r. w sprawie ogólnego unijnego programu działania w zakresie środowiska do 2020 r. „Dobra jakość życia z uwzględnieniem ograniczeń naszej planety”.

² Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 kwietnia 2012 r. w sprawie różnorodności biologicznej będącej naszym ubezpieczeniem na życie i naszym naturalnym kapitałem: unijna strategia ochrony różnorodności biologicznej na okres do 2020 r. (Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0146).

³ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie podjęcia wyzwań związanych z wylesianiem i degradacją lasów w celu przeciwdziałania zmianom klimatycznym i utracie różnorodności

obejmuje zagadnienia degradacji lasów; apeluje do Komisji o przedłożenie wniosków dotyczących ograniczenia skutków wskazanych w studium oraz przyczynienia się do realizacji unijnych i międzynarodowych celów środowiskowych oraz do wypełnienia zobowiązań na rzecz zrównoważonego rozwoju; apeluje do Komisji o opublikowanie w tym celu unijnego planu działania w sprawie wylesiania i degradacji lasów, do czego wezwano w ramach siódmego programu działań w zakresie środowiska¹;

10. wzywa państwa członkowskie, by rozważyły wprowadzenie opłat za usługi ekosystemowe jako zachętę do prowadzenia gospodarki leśnej, mając na uwadze znaczenie drewna jako surowca odnawialnego i przyjaznego klimatowi oraz rolę łańcuchów wartości sektora leśno-drzewnego; zwraca uwagę, że zrównoważona gospodarka leśna wywiera pozytywny wpływ na różnorodność biologiczną, na klimat i na zapobieganie pożarom oraz na odporność lasów na pożary, wichury, szkodniki i choroby, a także ma zasadnicze znaczenie dla rozwoju gospodarczego, zwłaszcza na obszarach wiejskich i w regionach najbardziej oddalonych;
11. zachęca, by w dziedzinie ochrony lasów więcej uwagi poświęcić zwiększaniu lesistości oraz zachowaniu i tworzeniu zrównoważonych ekosystemów leśnych z zastosowaniem uzupełniających metod hodowli lasów respektujących środowisko; uważa, że racjonalna gospodarka zasobami leśnymi wymaga skuteczniejszego nadzoru nad ścinką, optymalizacji działalności komercyjnej i zastosowania wszelkich innych skutecznych środków;
12. podkreśla, że według badań naukowych lasy objęte gospodarką leśną mają większą zdolność pochłaniania CO₂ niż lasy nieobjęte gospodarką leśną; w związku z tym uznaje istotną rolę lasów objętych gospodarką leśną w kontekście działań na rzecz łagodzenia zmiany klimatu oraz generowania zatrudnienia na obszarach wiejskich; podkreśla znaczenie zrównoważonej gospodarki leśnej dla zwiększenia potencjału pochłaniania dwutlenku węgla przez lasy w UE²;
13. podkreśla – przypominając, że dotychczas nie powstała odrębna polityka leśna dotycząca zapobiegania pożarom lasów – iż szczególnie w regionie śródziemnomorskim pożary lasów są regularnie występującym zjawiskiem, które jest jednocześnie przyczyną i skutkiem zmiany klimatu; zwraca uwagę, że wichury, pożary i szkodniki w lasach można zminimalizować dzięki udoskonalonej i aktywnej gospodarce leśnej oraz technikom z dziedziny leśnictwa, między innymi poprzez wypas i praktyki rolniczo-leśne objęte wspólną polityką rolną;

---

biologicznej (Dz.U. C 184E z 8.7.2010, s. 4).

¹ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1386/2013/UE z dnia 20 listopada 2013 r.

² Zob. rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 5 lutego 2014 r. w sprawie ram polityki w zakresie klimatu i energii do roku 2030 (Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0094): „podkreśla, że aktywna gospodarka leśna zapewniająca zwiększony przyrost lasów, a przez to zwiększone wychwytywanie dwutlenku węgla, stanowi istotny oraz opłacalny sposób pozwalający przyczynić się do osiągnięcia celów w dziedzinie klimatu; zauważa, że każdy dodatkowy metr sześcienny lasu powstały z wykorzystaniem metod aktywnej gospodarki wychwytytuje około 1,3 tony dwutlenku węgla; wzywa Komisję i państwa członkowskie do przygotowania zachęt, które sprawią, że właściciele lasów będą aktywnie przyczyniać się do większych korzyści w dziedzinie klimatu, na przykład poprzez wprowadzenie regionalnych środków zwiększających zrównoważoną produkcję leśną oraz wychwytywanie dwutlenku węgla”.

14. uważa, że ważne jest zapewnienie nie tylko ochrony istniejących lasów i zarządzania nimi, ale także ponownego zalesienia obszarów, które obecnie są wylesione; uważa, że należy osobno odnieść się do potrzeby szeroko zakrojonego zalesiania regionów, które ucierpiały w wyniku powtarzających się pożarów lasów;
15. wyraża zaniepokojenie narastającą tendencją do postrzegania lasów głównie przez pryzmat gospodarczy oraz ograniczania ich wartości do drewna z nich produkowanego z pominięciem istotnych korzyści środowiskowych i społecznych, jakie niosą; podkreśla potrzebę określenia wartości usług ekosystemowych świadczonych przez lasy w sposób bardziej systematyczny oraz uwzględnienia ich przy podejmowaniu decyzji w sektorze publicznym i prywatnym;
16. podkreśla potrzebę wzmocnienia i pełnego wykorzystania mechanizmów unijnych mających na celu rozwiązanie kwestii transgranicznej presji na lasy wynikającej z rozprzestrzeniania się inwazyjnych gatunków obcych, szkodników i chorób;
17. podkreśla – z uwagi na to, że lasy różnią się znacznie między sobą pod względem wielkości i specyfiki, przy czym w niektórych państwach członkowskich lasy pokrywają ponad połowę terytorium państwa – że zrównoważona gospodarka leśna jest niezwykle ważna dla tworzenia wartości dodanej na szczeblu lokalnym i regionalnym oraz dla zagwarantowania miejsc pracy na obszarach wiejskich, a jednocześnie wnosi istotny wkład w środowisko;
18. z zadowoleniem przyjmuje zawarte w nowej strategii odniesienie do problemu szkodników w lasach; jest jednak zdania – zważywszy na nowe przepisy dotyczące inwazyjnych gatunków obcych i ich możliwego wpływu na lasy – że Komisja powinna zaproponować nowe uzupełniające instrumenty finansowe na rzecz wsparcia dotkniętych obszarów w walce ze szczególnie uporczywymi gatunkami inwazyjnymi lub nowymi gatunkami inwazyjnymi;
19. uważa za konieczne – z uwagi na to, że część największych w Unii zasobów biomasy znajduje się w regionach o najmniejszej gęstości zaludnienia i najbardziej oddalonych – by strategia w pełni uwzględniała również specyfikę takich regionów o najmniejszej gęstości zaludnienia i regionów najbardziej oddalonych;
20. uważa, że w strategii należy poświęcić większą uwagę problemowi chorób drzew, takich jak zamieranie dębu, które powoduje straty na plantacjach dębu korkowego w Portugalii, Francji i Hiszpanii, wpływając również na obszary specjalnej ochrony i rezerwaty biosfery; uważa, że Komisja powinna zapisać w strategii skuteczne środki i konkretne zasoby, wykraczające poza środki i zasoby dotyczące rozwoju obszarów wiejskich, przeznaczone na walkę z chorobami drzew;
21. podkreśla, że przewidywany wzrost popytu na drewno jest jednocześnie szansą i wyzwaniem dla lasów i sektora leśno-drzewnego, zwłaszcza że oczekuje się, iż na skutek zmiany klimatu susze, pożary, wichury i szkodniki będą niszczyć lasy częściej i dotkliwiej; przypomina w tym kontekście o potrzebie ochrony lasów przed tymi narastającymi zagrożeniami oraz o potrzebie pogodzenia ich funkcji produkcyjnej i ochronnej;

22. podkreśla potrzebę pilnego sprecyzowania skutków cieplarnianych różnych zastosowań biomasy leśnej do celów energetycznych oraz potrzebę wskazania zastosowań, które mogą przynieść największe korzyści z punktu widzenia łagodzenia zmiany klimatu w perspektywie czasowej stosownej dla strategii;
23. z zadowoleniem przyjmuje przyjęte przez niektóre państwa członkowskie środki służące zapobieganiu pożarom polegające na czasowym zakazie wznoszenia budynków na dotkniętych pożarem obszarach, co ma zapobiegać wzniesieniu pożarów z zamiarem późniejszego zagospodarowania tych terenów;
24. uważa, że należy promować realizację koncepcji biogospodarki przy jednoczesnym poszanowaniu zrównoważonych granic podaży surowca, by pobudzić rentowność łańcuchów wartości sektora leśno-drzewnego dzięki innowacji i transferowi technologii oraz, w związku z tym, lepiej wspierać różnorodne produkty leśne, a także należy dopilnować, aby różnego rodzaju zapotrzebowanie na produkty leśne było wyważone i oceniane w kontekście zrównoważonego potencjału podaży oraz innych funkcji i usług ekosystemowych zapewnianych przez lasy; podkreśla istotną rolę, jaką odgrywa biogospodarka w realizacji określonych przez Komisję nowych priorytetów wzrostu, zatrudnienia i inwestycji;
25. uważa, że powinno się zachęcać do zastępowania surowców opartych na ropie naftowej lub surowców energochłonnych drewnem i pozyskanymi produktami drzewnymi, stosownie do postępu badań i technologii, co może pozytywnie przyczynić się do dalszych osiągnięć w łagodzeniu zmiany klimatu oraz do tworzenia miejsc pracy;
26. podkreśla ważną rolę zrównoważonej produkcji drewna i innych materiałów, takich jak korek, ekologiczne substancje chemiczne i włókna tekstylne, w tworzeniu zrównoważonych modeli gospodarki i zielonych miejsc pracy;
27. podkreśla, że do realizacji unijnych celów klimatycznych konieczne jest wykorzystywanie drewna w sposób zasobooszczędny, zgodnie z zasadą wykorzystania kaskadowego; apeluje do Komisji o zagwarantowanie wydajnego wykorzystywania zasobów drzewnych w unijnej polityce klimatycznej i energetycznej;
28. ponownie zwraca się do Komisji o przedstawienie kryteriów zrównoważonego rozwoju w odniesieniu do wykorzystywania biomasy stałej i gazowej, uwzględniających cały cykl emisji gazów cieplarnianych, aby ograniczyć niewydajne wykorzystywanie źródeł biomasy; apeluje o przegląd i ograniczenie zapisanych w instrumentach unijnej polityki klimatycznej założeń dotyczących neutralności spalania biomasy pod względem emisji dwutlenku węgla;
29. podkreśla potrzebę zagwarantowania wydajnego korzystania z europejskich zasobów leśnych i materiałów drzewnych oraz ich ponownego wykorzystywania jako sposobu na ograniczenie deficytu handlowego UE, poprawę samowystarczalności UE w zakresie drewna oraz konkurencyjności sektora leśnego, przyczynienie się do ograniczenia nie zrównoważonej gospodarki leśnej, ochronę środowiska naturalnego oraz na ograniczenie wylesiania w państwach poza UE;
30. uważa, że Unia powinna uznać za priorytet wykorzystywanie drewna z lokalnych źródeł,

pozyskanych produktów drzewnych lub biomasy leśnej zamiast korzystania z drewna importowanego spoza UE, aby ograniczyć do minimum ślad węglowy generowany przez transport morski oraz aby pobudzić zrównoważoną produkcję lokalną;

31. jednoznacznie popiera zasobooszczędne wykorzystywanie drewna i sprzeciwia się prawnie wiążącym zasadom nadawania priorytetów w zakresie wykorzystania drewna, ponieważ nie tylko ogranicza to rynek energii oraz opracowywanie nowych i innowacyjnych zastosowań biomasy, ale również jest niemożliwe do egzekwowania w wielu regionach najbardziej oddalonych i na obszarach wiejskich; popiera w związku z tym otwarte i ukierunkowane rynkowo podejście umożliwiające różnym podmiotom rozwijanie potencjału zaawansowanych materiałów i substancji chemicznych drewnopochodnych, które – jak się przewiduje – odegrają ważną rolę w biogospodarce Unii;
32. wyraża głębokie zaniepokojenie tempem wylesiania na świecie, szczególnie w państwach rozwijających się i często na skutek nielegalnego pozyskiwania drewna; wzywa Komisję i państwa członkowskie do kompleksowego przeglądu unijnej dyrektywy w sprawie drewna oraz planu działania FLEGT w zakresie przywozu drewna w celu ograniczenia nielegalnego handlu drewnem, który zagraża ekosystemom leśnym i negatywnie wpływa na konkurencyjność europejskich handlarzy drewnem; sugeruje wdrożenie lub dostosowanie odnośnych przepisów o zamówieniach publicznych, które mogłyby zachęcać do nabywania drewna i pozyskanych produktów drzewnych oznaczonych właściwym certyfikatem;
33. przypomina, że zgodnie ze zrównoważoną gospodarką leśną do 2020 r. powinny powstać plany gospodarki leśnej lub równoważne instrumenty dla wszystkich lasów publicznych i dla gospodarstw leśnych powyżej określonej powierzchni, które otrzymują finansowanie w ramach unijnej polityki rozwoju obszarów wiejskich; wzywa państwa członkowskie do monitorowania i wspierania realizacji planów gospodarki leśnej bez tworzenia niepotrzebnego obciążenia administracyjnego i z uwzględnieniem zasad proporcjonalności, pomocniczości oraz zasady „najpierw myśl na małą skalę”;
34. podkreśla potrzebę omawiania kwestii globalnych wyzwań na globalnych forach wielostronnych; wzywa Komisję do odegrania wiodącej roli w tworzeniu globalnej polityki zrównoważonej gospodarki leśnej w celu ograniczenia niezrównoważonych praktyk w zakresie gospodarowania i nielegalnego handlu oraz w celu ochrony środowiska i ograniczenia globalnego wylesiania; apeluje w tym celu do Komisji o opublikowanie unijnego planu działania w sprawie wylesiania i degradacji lasów, do czego wezwano w ramach siódmego programu działań w zakresie środowiska;¹
35. podkreśla, że przepisy dotyczące wykorzystania drewna do celów budowlanych obowiązujące w państwach członkowskich są zróżnicowane; w związku z tym apeluje o zobowiązanie się do przyjęcia unijnych przepisów służących popularyzacji wykorzystania drewna w budownictwie;
36. z zadowoleniem przyjmuje nacisk, jaki Komisja kładzie na ochronę i zwiększanie

---

¹ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1386/2013/UE z dnia 20 listopada 2013 r. ustanawiająca ogólny unijny program działań w zakresie środowiska do 2020 r.

genetycznego zróżnicowania lasów oraz podkreśla wykazany przez niedawne badania potencjał genetycznie zróżnicowanych populacji drzew do przystosowywania się do zmiany klimatu;

37. dostrzega pozytywny wpływ drzew i lasów na zdrowie fizyczne i psychiczne człowieka oraz zachęca władze gmin do utrzymania i poprawy połączeń transportu publicznego między obszarami miejskimi a lasami w celu ułatwienia dostępu do lasów i terenów zalesionych;
38. wzywa państwa członkowskie, by przy przyjmowaniu i wdrażaniu planów gospodarki leśnej włączyły do nich specjalne środki na rzecz różnorodności biologicznej, a zwłaszcza konkretne środki dotyczące ochrony gatunków chronionych oraz siedlisk naturalnych w celu poprawy ich stanu, zarówno w obrębie obszarów Natura 2000, jak i poza nimi;
39. popiera zamiar Komisji, by wraz z państwami członkowskimi i zainteresowanymi stronami opracować ambitny, obiektywny i oparty na danych naukowych zestaw kryteriów i wskaźników dotyczących zrównoważonej gospodarki leśnej z uwzględnieniem prac w ramach konferencji ministerialnej w sprawie ochrony lasów w Europie (Forest Europe) oraz zróżnicowania rodzajów lasów w Europie; wzywa Komisję do opublikowania oczekiwanego przeglądu funkcjonowania i skuteczności rozporządzenia UE w sprawie drewna;
40. uważa za ważne wspieranie prac naukowo-badawczych nad racjonalnym wykorzystaniem biomasy i szybko rosnących roślin energetycznych oraz opracowanie modelu zachęty gospodarczej na rzecz wykorzystania biomasy z odpadów;
41. podkreśla wysoką wartość rekreacyjną lasów potwierdzoną w badaniach opinii publicznej; przypomina, że wartość ta stanowi jedną z największych zalet lasów i terenów zalesionych dla obywateli Unii;
42. uznaje, że uprawy leśne o krótkiej rotacji mogłyby zapewnić zrównoważoną biomasę drzewną, pozwalając na zachowanie niezbędnej powierzchni lasów i ograniczając ryzyko erozji gleby i osunąć ziemi na gruntach odłogowanych lub leżących odłogiem;
43. zauważa z niepokojem, że rosnący popyt na biomasę, zwłaszcza na drewno, może spowodować powszechne wylesianie w krajach rozwijających się, w których emisje gazów cieplarnianych nie są objęte protokołem z Kioto; zwraca uwagę, że może to mieć wpływ na jakość gleby, obieg wody i różnorodność biologiczną, co rodzi większą potrzebę zawarcia globalnych porozumień, takich jak Konwencja o różnorodności biologicznej (CBD) i Międzyagencyjny program ONZ na rzecz redukcji emisji spowodowanych wylesianiem i degradacją lasów w krajach rozwijających się (REDD);
44. uznaje, że zrównoważone gospodarowanie podczas całego cyklu życia produktów leśnych może znacząco przyczynić się do osiągnięcia celów zielonej gospodarki, szczególnie tych, które dotyczą łagodzenia zmiany klimatu oraz efektywnego wykorzystania zasobów; uważa, że w tym celu państwa członkowskie powinny wspierać zrównoważone wykorzystywanie produktów leśnych w sektorze budowlanym;
45. apeluje do państw członkowskich o opracowanie krajowej polityki leśnej w taki sposób,

by w pełni uwzględnić znaczenie lasów dla ochrony różnorodności biologicznej, zapobiegania erozji gleby, zapewniania pochłaniania dwutlenku węgla i oczyszczania powietrza oraz dla utrzymania obiegu wody;

46. wzywa do wzmocnienia ujednoliconego monitorowania europejskich zasobów leśnych, w tym wszystkich drzewnych i nie drzewnych produktów leśnych i usług, co stanowiłoby podstawę rozsądnego kształtowania polityki i podejmowania decyzji służących zrównoważonej gospodarce leśnej; uważa, że istnieje w związku z tym zapotrzebowanie na instrument oparty na istniejących organach i instytucjach służący zapewnieniu na przyszłość odpornych lasów w Europie poprzez ograniczanie skutków zakłóceń dzięki uwzględnianiu w gospodarce leśno-gruntowej zagrożenia lasów.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	24.2.2015
Wynik głosowania końcowego	+ : 63 - : 4 0 : 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Margrete Auken, Pilar Ayuso, Zoltán Balczó, Catherine Bearder, Ivo Belet, Biljana Borzan, Lynn Boylan, Cristian-Silviu Buşoi, Nessa Childers, Birgit Collin-Langen, Mireille D'Ornano, Miriam Dalli, Seb Dance, Angélique Delahaye, Jørn Dohrmann, Ian Duncan, Stefan Eck, Bas Eickhout, Eleonora Evi, José Inácio Faria, Francesc Gambús, Elisabetta Gardini, Enrico Gasbarra, Gerben-Jan Gerbrandy, Jens Gieseke, Sylvie Goddyn, Matthias Groote, Françoise Grossetête, Andrzej Grzyb, Jytte Guteland, György Hölvényi, Anneli Jäätteenmäki, Jean-François Jalkh, Karin Kadenbach, Kateřina Konečná, Giovanni La Via, Peter Liese, Norbert Lins, Susanne Melior, Miroslav Mikolášik, Massimo Paolucci, Piernicola Pedicini, Bolesław G. Piecha, Marcus Pretzell, Frédérique Ries, Michèle Rivasi, Daciana Octavia Sârbu, Annie Schreijer-Pierik, Davor Škrlec, Renate Sommer, Tibor Szanyi, Claudiu Ciprian Tănaşescu, Glenis Willmott, Jadwiga Wiśniewska
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Paul Brannen, Nicola Caputo, Mark Demesmaeker, Esther Herranz García, Merja Kyllönen, Jo Leinen, Younous Omarjee, Marit Paulsen, Alojz Peterle, Sirpa Pietikäinen, Julia Reid, Bart Staes
Zastępcy (art. 200 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego	Andrew Lewer

24.2.2015

OPINIA KOMISJI PRZEMYSŁU, BADAŃ NAUKOWYCH I ENERGII

dla Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi

w sprawie nowej strategii leśnej UE na rzecz lasów i sektora leśno-drzewnego
(2014/2223(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Marek Józef Gróbarczyk

WSKAZÓWKI

Komisja Przemysłu, Badań Naukowych i Energii zwraca się do Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi, jako komisji przedmiotowo właściwej, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. podkreśla, że odpowiedzialność za leśnictwo spoczywa wyłącznie na państwach członkowskich, że należy przestrzegać zasady pomocniczości oraz że należy szanować różnice między warunkami regionalnymi, modelami własności i priorytetami w poszczególnych państwach członkowskich, a Unia Europejska powinna powstrzymać się od nakładania nowych ograniczeń rynkowych na produkty leśne i drewnopochodne, by zapewnić uczestnikom łańcucha wartości związanego z leśnictwem stosowanie zasad własności i wolności rynkowej;
2. z zadowoleniem przyjmuje nowy komunikat Komisji w sprawie strategii leśnej UE (COM(2013)0659) ustanawiający ramy koordynacji działań w państwach członkowskich w zakresie promowania zrównoważonej gospodarki leśnej i odgrywania przez lasy ich wielofunkcyjnej roli z punktu widzenia gospodarczego, społecznego i środowiskowego;
3. uważa, że ze względu na różną charakterystykę i różne rozmiary lasów strategia powinna uwzględniać fakt, iż lasy pokrywają ponad połowę terytorium niektórych państw członkowskich;
4. podkreśla, że z uwagi na to, że część największych w Unii zasobów biomasy znajduje się w regionach o najmniejszej gęstości zaludnienia i najbardziej oddalonych, konieczne jest, aby strategia w pełni uwzględniała również specyfikę takich regionów o najmniejszej gęstości zaludnienia;
5. przyznaje, że UE ma do odegrania pewną rolę we wspieraniu krajowych polityk w celu osiągnięcia aktywnej, wielofunkcyjnej i zrównoważonej gospodarki leśnej, wraz z

gospodarowaniem różnymi typami lasów, oraz we wzmocnieniu współpracy w obliczu zwiększonych zagrożeń transgranicznych, takich jak pożary lasów, nielegalny wyrąb lasów, nielegalny przywóz drewna i szkodniki; podkreśla potrzebę zapewnienia spójności w zakresie zagadnień związanych z leśnictwem we wszystkich politykach UE, w szczególności odnoszących się do rolnictwa, klimatu, różnorodności biologicznej, odnawialnych źródeł energii, wody, gleby, przemysłu i konkurencyjności, badań i innowacji oraz oszczędnego gospodarowania zasobami; w tym względzie podkreśla znaczenie obszarów Natura 2000, gdzie za sprawą wyjątkowych zasobów naturalnych produkty i usługi odznaczające się wysoką jakością środowiskową i kulturową mogą być produkowane w sposób ciągły;

6. uważa, że wdrożenie nowej strategii leśnej powinno zrównoważyć brak szczegółowych przepisów dotyczących polityki leśnej w Traktacie UE przy jednoczesnym poszanowaniu kompetencji państw członkowskich w tej dziedzinie oraz zapewnić koordynację stanowisk politycznych zajmowanych przez UE i przez państwa członkowskie w sprawach związanych z sektorem leśnictwa na szczeblu międzynarodowym;
7. podkreśla, jak ważną rolę odgrywa Komisja w zapewnieniu dialogu na wczesnym etapie między UE a ekspertami z państw członkowskich oraz kontynuacji tego dialogu, a także w angażowaniu w niego wszystkich odpowiednich zainteresowanych stron, tak aby umożliwić zachowanie spójności podczas formułowania polityki w odniesieniu do lasów;
8. popiera zobowiązanie podjęte przez państwa członkowskie w celu prowadzenia zrównoważonej gospodarki leśnej zgodnie z kryteriami i wskaźnikami konferencji ministerialnej w sprawie ochrony lasów w Europie, która to gospodarka jest jednym z kluczowych elementów bieżących ram politycznych na rzecz lasów w Europie;
9. z zadowoleniem przyjmuje określenie priorytetów dla trzech filarów zrównoważonego rozwoju (gospodarczego, społecznego i środowiskowego) jako solidną podstawę do wspierania zasadniczej roli efektywnego gospodarowania zasobami, zwiększenia konkurencyjności, zwiększenia zatrudnienia i wzmocnienia roli leśnictwa i sektora leśno-drzewnego oraz ochrony obiegów ekologicznych w zielonej gospodarce; podkreśla ich rolę w społeczeństwie w odniesieniu do zdrowia obywateli;
10. przypomina, że według Komisji Europejskiej w 2009 r. biogospodarka stanowiła rynek o szacowanej wartości ponad 2 bln EUR, zapewniający zatrudnienie 20 mln obywateli i liczący 9% wszystkich miejsc pracy w UE; zauważa, że każde euro zainwestowane w badania i innowacje w obszarze biogospodarki w ramach programu „Horyzont 2020” przyniesie wartość dodaną w wysokości około 10 EUR; podkreśla, że lasy odgrywają obecnie kluczową rolę w biogospodarce i będą ją odgrywać również w przyszłości;
11. uważa, że zawarty w strategii leśnej UE cel dotyczący zwiększenia wkładu lasów i sektora leśnego w rozwój obszarów wiejskich, zrównoważony wzrost gospodarczy i tworzenie miejsc pracy musi w pełni uwzględniać gospodarcze, społeczne, kulturowe i środowiskowe dobra i usługi pochodzące z lasów, w tym rekreację i turystykę, a w szczególności istotną rolę, jaką dobrze zarządzane lasy i produkty drewnopochodne odgrywają w ograniczaniu emisji CO₂, składowaniu dwutlenku węgla i przechodzeniu na biogospodarkę, które to procesy są ważnymi elementami unijnej polityki przeciwdziałania zmianie klimatu;

12. przypomina, że biomasa leśna jest bardzo ważnym źródłem energii odnawialnej, i zauważa, że europejskie lasy pochłaniają i składują obecnie około 10% dwutlenku węgla emitowanego w Unii Europejskiej, znacznie przyczyniając się do łagodzenia zmiany klimatu;
13. uważa, że powinno się zachęcać do zastępowania surowców opartych na ropie naftowej lub surowców ciepłochłonnych drewnem i pozyskanymi produktami drzewnymi, stosownie do postępu badań i technologii, co może pozytywnie przyczynić się do dalszego łagodzenia zmiany klimatu oraz tworzenia miejsc pracy;
14. podkreśla potrzebę przeprowadzenia oceny kosztów wszystkich przepisów UE mających wpływ na łańcuchy wartości sektora leśno-drzewnego w celu zmniejszenia wszelkich zbędnych i uciążliwych wymogów biurokratycznych oraz utworzenia ram sprzyjających zwiększeniu długoterminowej konkurencyjności przemysłu w zrównoważony sposób, jak również wspierających zasadę, zgodnie z którą wnioski ustawodawcze dotyczące sektora leśnictwa i łańcuchów wartości sektora leśno-drzewnego powinny zostać uważnie przeanalizowane w ramach oceny skutków;
15. uważa, że strategia leśna UE zostanie lepiej wdrożona, gdy będzie ją wspierać odpowiednia koordynacja z wykorzystaniem środków UE, w tym środków pochodzących z EFRROW, dostępnych obecnie lub w przyszłości;
16. odnotowuje dostępność informacji i zasobów monitorowania w ramach programu Copernicus, a także pozostałych inicjatyw kosmicznych na szczeblu europejskim, oraz zaleca zwiększenie wykorzystania tych zasobów i narzędzi;
17. jest zdania, że promowanie bardziej różnorodnego wykorzystania drewna powinno iść w parze z inwestycjami w systemy kształcenia młodych ludzi oraz szkolenia dla obecnych pracowników sektora budowlanego w celu podniesienia świadomości tych osób na temat możliwości płynących z zastosowania drewna, a także w celu zapewnienia im niezbędnych umiejętności;
18. z zadowoleniem przyjmuje ustanowienie systemu informacji o lasach dla Europy w celu wspierania wymiany informacji, najlepszych praktyk i aktualnej wiedzy na temat lasów w poszczególnych państwach członkowskich; uznaje, że zbieranie danych i informacji o wielofunkcyjnej roli lasów i zasobów leśnych z krajowych baz danych przyniesie sektorowi korzyści i wzywa Komisję, by wspierała integrację takiego systemu z europejską platformą danych; z zadowoleniem przyjmuje korzyści płynące z wymiany najlepszych praktyk i aktualnej wiedzy o lasach między państwami członkowskimi, jednocześnie podkreślając, że takie działania nie powinny skutkować wyższym zapotrzebowaniem na zasoby budżetowe;
19. podkreśla, że osiągnięcie długoterminowej konkurencyjności sektora leśnego może zapewnić wyłącznie wysoko wykwalifikowana siła robocza; zauważa, że europejski sektor leśny zatrudnia obecnie 3 mln obywateli europejskich; uważa, że w strategii leśnej UE należy zatem określić warunki umożliwiające powstanie odpowiedniej bazy dydaktycznej na terenie Unii oraz wyszkolenie pracowników, aby byli w pełni świadomi aktualnych wyzwań i zagrożeń dotyczących sektora leśnego, jak również zasad bezpieczeństwa nieodłącznie związanych z gospodarką leśną;

20. podkreśla wsparcie, jakie programy ramowe UE na rzecz badań naukowych, rozwoju i innowacji mogą zapewnić przy osiągnięciu inteligentnego i trwałego wzrostu gospodarczego, produktów o wyższej wartości dodanej i czystszych technologii i wyższego stopnia technologii, w szczególności w rafinacji biopaliw i w przemysłowym budownictwie drewnianym, ale również w przemyśle motoryzacyjnym i tekstylnym, nie zapominając o tradycyjnych wartościowych zastosowaniach i niezmiennie dużym potencjale wzrostu, takich jak wykorzystywanie drewna w budownictwie i opakowaniach.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	24.2.2015
Wynik głosowania końcowego	+ : 56 - : 4 0 : 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Zigmantas Balčytis, Nicolas Bay, Reinhard Bütikofer, Jerzy Buzek, Soledad Cabezón Ruiz, Philippe De Backer, Pilar del Castillo Vera, Pablo Echenique, Christian Ehler, Peter Eriksson, Fredrick Federley, Ashley Fox, Adam Gierek, Theresa Griffin, Marek Józef Gróbarczyk, András Gyürk, Kaja Kallas, Barbara Kappel, Krišjānis Kariņš, Seán Kelly, Jeppe Kofod, Miapetra Kumpula-Natri, Janusz Lewandowski, Paloma López Bermejo, Ernest Maragall, Edouard Martin, Angelika Mlinar, Csaba Molnár, Nadine Morano, Dan Nica, Angelika Niebler, Morten Helveg Petersen, Miroslav Poche, Herbert Reul, Paul Rübig, Algirdas Saudargas, Jean-Luc Schaffhauser, Neoklis Sylikiotis, Antonio Tajani, Dario Tamburrano, Patrizia Toia, Evžen Tošenovský, Claude Turmes, Vladimir Urutchev, Adina-Ioana Vălean, Henna Virkkunen, Anna Záborská, Flavio Zanonato, Carlos Zorrinho
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Cornelia Ernst, Françoise Grossetête, Benedek Jávor, Constanze Krehl, Vladimír Maňka, Marian-Jean Marinescu, Morten Messerschmidt, Clare Moody, Paul Tang, Pavel Telička
Zastępcy (art. 200 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego	Rosa D'Amato

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	24.3.2015
Wynik głosowania końcowego	+ : 34 - : 5 0 : 4
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	John Stuart Agnew, Clara Eugenia Aguilera García, Eric Andrieu, Richard Ashworth, José Bové, Paul Brannen, Daniel Buda, Nicola Caputo, Matt Carthy, Viorica Dăncilă, Michel Dantin, Paolo De Castro, Albert Deß, Herbert Dorfmann, Norbert Erdős, Luke Ming Flanagan, Martin Häusling, Anja Hazekamp, Esther Herranz García, Jan Huitema, Peter Jahr, Jarosław Kalinowski, Elisabeth Köstinger, Zbigniew Kuźmiuk, Philippe Loiseau, Mairead McGuinness, Nuno Melo, Giulia Moi, Ulrike Müller, James Nicholson, Maria Noichl, Marit Paulsen, Marijana Petir, Laurențiu Rebegea, Jens Rohde, Bronis Ropè, Jordi Sebastià, Lidia Senra Rodríguez, Czesław Adam Siekierski, Marc Tarabella
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Bas Belder
Zastępcy (art. 200 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego	Rosa D'Amato, Stanisław Ożóg